

O světě lidí a andělů

Když jsem ještě rozum nebral, velmi mě okouzlovali andělé. Jenže to byli spíš ti snoví, pohádkoví. Když jsem rozum bral, ale Písmo do ruky, ach, tak málo často, vadilo mi, že se máme modlit o pomoc andělů, když se o nich dá dozvědět tak málo. Když můj rozum konečně „rozumu došel“, nepřestal jsem se, a to trvá dodnes, divit, jak přirozeně a kolikrát se v událostech Starého i Nového zákona s anděly počítá; logisticky – jako se zázemím; zpravodajsky – jako s nebeskou CIA; i exekutivně – jako s výkonnou mocí. Víme například velmi dobře o vojevůdcovských státnických činech archanděla Michaela, o službách nebeské DHL top kvality – archanděla Gabriela; jsou i skutky, při kterých akční thrillery blednou: Anděl Páně v noci otevřel dveře vězení, vyvedl apoštoly ven a řekl... (Sk 5,19). Je krásné, že andělé jsou i mistry detailů. Nalistujte například u Jana (5,4) o andělu – specialistovi na víření vody. Kdybych byl stvořen jako anděl, nejvíc bych si přál dostat ten úkol, u kterého stačilo sedět na velkém opracovaném kameni, klátit nohama a čekat s připraveným úsměvem a s těžko skrývaným nadšením na první příchozí. „Koho hledáte? Haha, není tu, byl vzkříšen, haha...“ Ovšem, museli ten kámen nejprve odvalit. No, nic není dokonalé. Prostě – z křesťanů by jen blázen mohl říkat, že věří Ježíši Kristu, ale nevěří andělům nebo v anděly a jejich služby. Neboť anděl je duchem, vyslaným k službě těm, kdo mají dojít spasení (Žid 1,14). Víte, kolik zmínek o andělech najde www.theophilus.cz/

Dvě stě čtrnáct! Člověk je zmiňován jen třikrát častěji. Kromě andělů osobností jsou i andělé

osobní ochránci, vytrvalci

skromní a věrní. Vždyť jedna

z nejtěžších vět v Písmu je o dě-

tech. Těmi jsme všichni byli, mnozí jste

a mnozí my dospělí jsme jimi nikdy nepřestali být: Jejich anděl v nebi stále hledí na tvář nebeského Otce (Mt 18,10).

Jeden nebo více takových andělů z *andělů strážných* se odebralo na zasloužený odpočinek: anděl Karola Wojtyły, muže, který andělských služeb užíval hojně, důkladně, téměř pětasedmdesát let. Nemyslím jen na atentát nebo na tisíce hodin ve vrtulníku či letadle. Myslím na životní růst, na neuvěřitelnou vitalitu, trpělivý nadhled a zároveň na osobní pozornost ke každému člověku. Na to snad ani jeden anděl nestačí. Anděl proti lelkování, anděl pomocník na skleslost, anděl proti marnosti některých zápasů, anděl ochránce před pýchou postavení... Odpočinutí lehké a radost věčnou dej mu i jeho andělům, ó Pane...

Také máte pocit, že v životech andělů a lidí je více prvků společných než odlišných? Mimochoodem, kolik andělů byste potřebovali vy? Já hodně. Věřím, že je mám. A že fungují. Co moc nefunguje, jsem já. Ale s jejich pomocí...

P. Martin Holík

Na provoz Radia Proglas můžete přispět jakoukoli částkou na následující účty:

Radio Proglas s. r. o.: 4200042422/6800

Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

jako variabilní symbol uveďte své číslo člena Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Děkujeme!

Novinky

1. S novým jarem dali nám vale kolegové

Witek Grzebiński
(správce počítačové sítě) a Staňka Havlíčková (sekretariát). Máváme na

pozdrav a držíme palce, aby se v nových působících měli krásně a měli je tam rádi.

(Jak by neměl bratr bratru, bratr bratru štěstí přát, při něm stát, o něj dbát, radovat se s ním i bát. Ráda vstávám v rána smavá, šťastná, zdravá, usměvavá. Á! Co je to?)

2. Witkovo místo zaujal Tomáš Zikmund (mladé dámy bude zajímat, že svobodný!!), povahy tak tiché, že většina z nás neví ani, odkud Tomáš pochází.

(Ty nezbedo jeden, jedeš nám z těch beden! Nemelem nemelem, jedem bez beden. Hněvem zdřevěněl ten eben! É! Co je to?)

3. Za Staňku převzala úkoly paní Anička Macková, jejíž syn, otec, působí na faře v Lomnici jako spolubratr otce Martina.

(Proč probošt Prokop prosel proso? Probošt Prokop překop přikop! Ó! Co je to?)

4. Chovat se letos, dá-li Pán, bude znovu – nastávající maminka Adriana Růžičková už nějaké děti má a její hlas známe už dlouho.

Tomáš Zikmund, náš nový správce počítačové sítě

(Probošt složil Róze ódu na tu novou módní róbu. Prorok Krok rok co rok prorokoval dobrý rok. Ó! Co je to?)

Na svatého Medarda se sejdem v 17:00 se studiem Kristián v Praze.

vlastní den otevřených dveří. Stane se tak v podvečer 8. června a místem setkání je z nějakého důvodu klášter v Emauzích, Vyšehradská 49, Praha 2, ačkoliv Kristiáni sídlí v Dejvicích na Thákurově, což ví každé malé proglasové dítě. Aspoň se projedeme tramvají či metrem.

Anna Macková

(Na vahadla kladla zavazadla, kladla a kladla, padla do zdymadla. Městem letí metelice, mléčné nebe se klene večerem. É! Tam dálka láká, povím vám pravdu pravdivou – Praha je krásná! Á! Co je to?)

6. Že nevíte? Tedy ještě jednu:

Mám ráda tichou moudrost soumraku. Mou řekou toulavou již ledy proplouvají. Kolouch s nohou, s hloupou chloubou plovou dlouhou strouhou ouzkou, chroupou oukrop s pouhou houskou, houpou nohou. OU!

Tyto a podobné veršičky provázejí věrně již deset let každého, kdo chce v Proglasu mluvívat do mikrofonu, pěšáka jako ředitele: Všichni nejdříve usednou ke stolečku s některým z těchto textů, aby si rozhýbali mluvidla (aktuálně trénovaná také olomouckou externistkou a herečkou Martinou Pavlíkovou), teprve potom spustí naostro. Poslední novinkou je tato rozcvička:

Pěvkyně pištíc orchestrů vstříc řítí se, plic si nešetříc (jako my už deset let). Zkuste to s námi!

Marie Blažková

Ze setkání Kaprů

Setkání v sobotu 5. února 2005 bylo milé a delší než obvykle. Informace, poděkování i zábava – podívejte se na pár záběrů a zavzpomínejte s námi.

Otec Martin a Jan Mařík z Dolní Dobrouče

Data do kalendáře

8. květen – pouť Radia Proglas na Svatém Hostýně – oslava

10. výročí s posluchači (o programu se dočtete v článku *Pozvánka na pouť* od Radka Habáně)

4. červen – den otevřených dveří + letní setkání kapřích rodin

srpen – vychází Zpravodaj 32

17. září – minifestiválek Proglasu

říjen vychází Zpravodaj 33

8. prosinec – 10. výročí zahájení vysílání ze Svatého Hostýna (1995)

leden 2006 – výjde Vlnění 2006

28. leden 2006 – setkání Kaprů

25. únor 2006 – 10. ples Radia Proglas v Brně.

Helena Horáková

Advent – kouzlo zimních večerů

V podzimním Zpravodaji č. 30 jsme pod tímto názvem uvedli velmi pěkné adventní zamyšlení, které nám dodal otec M. Kabrda. Prosíme omluvte naši chybu neuvedli jsme tam jméno autora pana Prof. Petra Piňhy.

Milan Tesař soutěží o nejlepšího anděla

Pozvánka na pouť

Radek Habáň, moderátor letošní pouti na Svatém Hostýně, se netají tím, že u příležitosti 10. výročí vysílání ji pojme netradičně a vskutku velkolepě. Čeká vás neuvěřitelné hokejové utkání Proglasu proti výběru Kanady, vyhlášení osobnosti Zeměkoule 2005, vystoupení legendární rockové skupiny ZZ Top, tombola, balet Labutí jezero, soutěž o let s vyhlídkou na Hostýnské vrchy a možná přijde i kouzelník. Čeká vás ještě mnohem více, ale to už prozra-

zovat nebudeme. V případě nepříznivého počasí (jako loni) nebude nic.

Hudební doprovod celého setkání obstarají Střípky, které letos slaví také 10 let společného zpívání.

Program pouti:

10:10 mše svatá – hlavní celebrant brněnský biskup Vojtěch Cikrle

12:00 společná modlitba Vesel se, nebes Královno

12:05 slavnostní koncert Střípků

13:10 požehnání v bazilice

13:30 zábavný program na pódiu

14:30 – 17:00 setkání kolem ohně, opékání špekáčků, občerstvení, zpívání u kytary a program pro děti.

Zeptali jsme se...

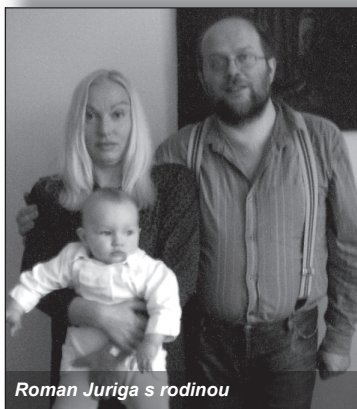
Romana Jurigy, spoluautora pravoslavného vysílání

Jaká byla tvoje cesta k víře a k pravoslaví?

Na samém začátku stála moje babička, která byla věřící. Byla to ona, kdo mě ještě v dětském věku naučil základní křesťanské modlitby a také některé příběhy z Bible. Pak měl určitě význam i dědeček, který mne brávil v neděli do kostela. Asi proto, že v naší rodině byli jak katolíci, tak lidé z protestantské tradice, jsem jako dítě pokřtěn nebyl. Velký význam pro mě po studiu na střední škole mělo období duchovního hledání a filosofická četba. Vážně jsem se kolem dvacátého roku života zabýval hinduismem a buddhismem. V určitém okamžiku jsem si ale začal uvědomovat, že mé kořeny a možná kořeny většiny lidí, které jsem do té doby znal, jsou v Kristu. V Bohu, který je láska, a v Bohu, který se pro nás obětoval. Pro pravoslaví jsem se rozhodl především proto, že jsem v období svého náboženského hledání potkal otce Christiana Popescu, který byl ochoten se mnou o mnoha věcech víry vážně a dlouze diskutovat. Dalším důležitým momentem bylo, že když jsem poprvé přišel do pravoslavného chrámu sv. Václava v Brně, cítil jsem se tam doma. To se mi v žádném jiném kostele předtím nestalo. Po několika-měsíčním období katechumenátu jsem byl pokřtěn v brněnské farnosti otcem Jozefem Fejsakem, který později navrhl, abych vystudoval Pravoslavnou bohosloveckou fakultu. Za tuto možnost jsem Bohu i lidem, kteří mi studium umožnili, dodnes vděčen.

V čem spočívá tvoje práce ředitele Pravoslavné akademie Vilémov?

Pravoslavná akademie Vilémov je občanským sdružením, které se od svého vzniku na přelomu let 1995/96 zabývá dialogem církve a společnosti a má poměrně široký záběr aktivit. V minulosti

Roman Juriga s rodinou

jsme organizovali různé konference a semináře, vzdělávací kurzy a přednášky. Ve spolupráci s vilémovským monastýrem naše akademie například pořádala mezinárodní jazykové kurzy pro pracovníky církvi z východní a střední Evropy. Pořádali jsme i několik ročníků ekologických kurzů pro pracovníky církvi a církevních organizací – od Arménie až po bývalou

Jugoslávii. Z konferencí byla patrně nejdůležitější konference o křesťanských přístupech k obraně a odzbrojení pořádaná v roce 2000 a také ustavující konference Evropské křesťanské ekologické sítě, konaná v roce 1998 za účasti zástupců různých církvi z 21 zemí. Některé naše programy se obracejí především k pravoslavné církvi. Další projekty měly a mají ekumenický charakter. Ještě další jsou nesené myšlenkami, které jsou důležité jak pro věřící, tak pro celou společnost. Z těchto má pro akademii největší význam dlouhodobé soustředění se na ekologickou problematiku a na obnovitelné zdroje energie. Současné poznatky o ekosystému země nás učí, že to, jak žijeme, má dopad na to, jak žijí a budou žít lidé na opačném konci planety. Práce v Akademii by asi nebyla možná bez dobrého týmu kolegů, spolupracovníků a dobrovolníků. Je pravda, že jsem to většinou já, kdo různé projekty vymýšlí a pak na ně shání prostředky. Samotná realizace však bývá spíše na bedrech spolupracovníků a dobrovolníků. Jim bych chtěl i touto cestou poděkovat.

Jak vidíš budoucnost ekumenických vztahů a spolupráce mezi církvemi?

Životní a vlastně i pracovní zkušenost mě učí, že pokud si jako křesťané dokážeme vážit jedni druhých a otevřeně diskutovat o často složitých otázkách společného zájmu, můžeme se mnohému jedni od druhých naučit, a co je myslím ještě důležitější, můžeme se něčemu naučit sami o sobě – o naší vlastní tradici, o nás samotných. Myslím,

že triumfalismu, pocitů nadřazenosti a především nesnášenlivosti bychom se v naší zemi měli vyvarovat už proto, že jsme zde jakožto křesťané v menšině. Naším mottem v touze po jednotě by spíše měla být slova „Hleďte pravdu a pravda vás vysvobodí“. Pravda pro nás, křesťany, může být (snad mi to někteří bratři a sestry odpustí) jenom do jisté míry definována nějakou poučkou anebo citátem. Je třeba mít na paměti, že Pravda – Istina – není něco, co si můžeme jenom tak přivlastnit a ohýbat, jak se nám zachce. Pravda je Někdo. Bylo by možná užitečné říkat spíše „poznal jsem Někoho a On je pravdivý“ než vždy říkat „já mám pravdu“. Plnost pravdy zná jenom Bůh a plnost pravdy je Bůh sám. Možná by nám neškodilo si to častěji připomenout a být pokornější. Pokud jako křesťané dokážeme uznat a protpřít také vlastní nedokonalost a neúplnost, určitě zde bude větší šance pro dosažení jednoty. V praktické spolupráci mezi církvemi, zejména v oblasti sociální a humanitární, dnes asi problém není. Všichni chceme, aby se těm, kdo trpí, pomáhalo, a dohromady dokážeme určitě udělat více. Dalším tématem, na kterém bychom asi mohli začít více spolupracovat jako církve a také s ostatními lidmi, je oblast ekologie. Je nám dáno žít na planetě Zemi společně s lidmi, kteří mají na mnoho věcí názory velmi odlišné od našich. Neměli bychom ale zapomínat, že dýcháme se všemi ostatními stejný vzduch, pijeme jednu a tutéž vodu, jíme plody jedné země. Paradoxně se velmi podobná myšlenka objevila před dvěma tisíci lety v Evangelii v odpovědi na otázku „A kdo je můj bližní?“. Berte prosím tato slova jako můj osobní teologický názor a náznak jakéhosi bazálního či přírodního ekumenismu. I z tohoto pohledu je ale naše nejednota, vydělování se a povyšování se nad bližní hříchem

V čem vidíš význam vysílání pravoslavných křesťanů na Proglasu?

Především bych chtěl upozornit, že se jedná o pořad pravoslavné církve, který je určen nejširšímu okruhu posluchačů. Pravoslavná církev bývá někdy bohužel prezentována jako zkamenělina – fosilie. To je zavádějící představa. Pravoslavné

křesťanství je živou duchovní tradicí a je tradicí, která je velmi bohatá. Toto bohatství teologie a modlitby, krása liturgických zpěvů i moudrost našich duchovních učitelů a starců je něčím, co pravoslavní může nabídnout současnému člověku. Právě o to se v rámci pravoslavného vysílání s otcem Liborem Raclavským snažíme podělit s posluchači Proglasu. Myslím si také, že pravoslavné pořady na Proglasu jsou v celkovém programovém zaměření třetím a tak trochu jiným a ozvlášťňujícím prvkem vedle programů, které vycházejí z římskokatolické tradice, a těch, které připravují kolegové z protestantských církví. Do pořadů, které chystám, se snažím občas vložit informaci o životě pravoslavné církve v naší zemi. To je důležité, když si uvědomíme, že pravoslavní má nás vedle římského katolicismu a tradic vzešlých z reformace velmi hluboké historické kořeny v misi svatých Cyrila a Metoděje. Jak asi posluchači ví, Proglas je jakýmsi úvodem či komentářem Cyrillova překladu Janova Evangelia. Bylo by chybou, pokud by pravoslavná církev ve vysílání křesťanského rádia s takovýmto názvem chyběla.

Co tě v poslední době nejvíc potěšilo?

Asi bych měl spíše říci, kdo mě těší každý den. Jsou to moje manželka Eva a syn Adam. Adámeček, jemuž je teď deset měsíců, je zatím velmi hodné dítě. Ono je to tak, že kromě akademie a pravoslavných pořadů na Proglasu dělám tiskového tajemníka v rámci olomoucko-brněnské pravoslavné eparchie a mívám na starosti i další věci. Někdy je to spojeno se stresem a se situacemi, které se složitě řeší. Rodina je pak pro mne důležitou oporou, zázemím, kde si mohu mnoho věcí rozvážit a přijít na jiné myšlenky. Taky mě těší, že všichni tři můžeme společně jít v neděli na bohoslužbu do malého monastýru na Vranovské ulici anebo do monastýru ve Vilémově a společně se pomodlit. V poslední době mě velmi potěšili dva spolupracovníci, když odvedli perfektní práci na projektu Akademie v Přemyslovicích. Taky mě vždy potěší, když nám do Proglasu občas někdo napíše, že se mu pravoslavný pořad líbil.

Za odpovědi děkuje Marie Blažková

Z Deníčku Radka Habáně

22. prosince 1999

Můj milý Deníčku!

Už skoro týden oka nezamhouřím. Budím se strachy. Hrůza mě jímá při myšlence, co všechno se může stát... Stačí malá indispozice kohokoli v rádiu a bude zle, věru zle.

Jedná se o velmi diskrétní, do jisté míry intimní záležitost. Ale co!?! Povím Ti to. Naše záchodová mísa (u nás doma) doznala za léta používání jistých změn, které vedly k úvaze neprodleně ji vyměnit. Následně se zjistilo, že záchod je speciálních rozměrů, netypických tvarů, osobité konstrukce, s nestandardním výtokovým otvorem a je natolik jedinečný, že je nemožné získat jeho dvojče, kopii či duplikát. Byli jsme bezmocní. Výměna se odložila na neurčito.

Uběhla řada měsíců, let... Záchod doznal dalších změn... Ehm... A zde se dostávám, můj Deníčku, na samou hranici únosnosti, kdybych dalším popisem situace mohl sklouznout k takzvanému „fekálnímu humoru“ a Tvé stránky degradovat na papír toaletní... A to opravdu nechci.

Situace se vyhrotila a stala neúnosnou. Sehnat klozet se stalo prioritou. Prvořadým úkolem. Království za kadibudku! Až jednou...

Žádný nedokáže pochopit mou radost, když jsem před několika dny objevil v jednom obchodě předmět našeho nekonečného pátrání. Má obrovská radost neznala mezí. Něco

podobného zažívají jen zlatokopové. Byla krásná, líbezných tvarů, sněhově bílá. Spanilá víla. Byla to ona! Záchodová mísa. Nikdo z prodavačů nechápal můj oslavný tanec kolem ní. Stále jsem ji přeměřoval, zkoumal, nemohl věřit vlastním očím. Naložena a odvezena byla za nejpřísnějších bezpečnostních opatření. Stane se triumfálním darem o letošních Vánocích. Naložím ji celé naší rodině pod stromeček.

Můj milovaný Deníčku. Mé obavy a strach pramení z toho, že záchodovou mísu zatím schovávám v rádiu. Každý druhý den měním její úkryt. Ne proto, že by mohlo dojít k jejímu poškození, k její krádeži, ale k jejímu POUŽITÍ!

Tvůj Habža

PS: Dnes je v moderátorském pokojíku, zítra u sekretářek a pak už konečně jede do svého nového domova. Snad všechno dobře dopadne...

Pevné objetí

Před časem byla hostem *Magdazínu* dr. Jiřina Prekopová, psycholožka českého původu žijící v Německu, která rozvinula metodu *pevného objetí*. Na setkání s touto temperamentní ženou se nedá jen tak zapomenout a její metoda pevného objetí už pomohla stovkám bezradných vychovatelů a rodičů. Ráda bych vám alespoň ve stručnosti tuto metodu přiblížila.

Od malička jsme vedeni k tomu být hodní a poslušní. Když jsme zlobili, byli jsme vystrčeni za dveře, zavřeni do komory či do sklepa. „Až budeš hodný(á), tak se vrať!“ Bylo nám vštěpováno, že nemáme křičet, hádat se, odmlouvat. Cíty je třeba potlačovat. Dětstvím jsme prošli s poznáním, že lásku si musíme zasloužit dobrým chováním.

Do manželství jsme vstupovali s přesvědčením, že hádky jsou škodlivé a nepatří do správného harmonického vztahu. Hlavně před dětmi je třeba vystupovat

kultivovaně.

A tak žijeme v neustálém stresu, že jsme něco nezvládli, pokazili, že se neumíme ovládat. S partnerem se raději nebavíme a ten odchází trucovat k počítači nebo do hospody.

Všechno je jinak! Do zdravého vztahu hádky patří. Každý jsme individualita, máme své názory a je třeba je konfrontovat se svými blízkými.

Jak se tedy správně hádat?

.....
**Až budeš hodný,
tak se vrať!**
.....

Zvíře při nebezpečí útočí nebo uteče. I my, lidé, máme toto chování hluboko v podvedomí zakódováno. Je třeba to silou vůle zlomit. Když se dostaneme do konfliktu, nebudeme od sebe utíkat, ale ten fyzicky silnější chytí toho slabšího do pevného objetí. V tomto pevném objetí si tváří v tvář vyřikáme nebo vykřičíme všechno, co nás trápí, bolí, zraňuje. Neurážime druhého nadávkami, ale mluvíme o svých pocitech. Držíme se tak dlouho, dokud se nenávisť nerozplyne a dokud nám spolu není zase dobře. Pokud jsou děti svědky naší hádky, která takto končí, je to pro ně velmi přínosný zážitek.

Při výchově dětí se metoda pevného objetí uplatňuje od útlého věku. Vztekající se a vzpouzející se dítě od sebe neodháníme, ale chytíme do pevného objetí. Kopající nožičky mezi naše kolena, ruce pevně k tělu. Vyzveme je, ať se vykřičí, ať si postěžuje, jak ho trápí, že se věnujeme mladšímu bratříčkovi nebo že má má méně hraček než jeho kamarád apod. I my mu povězme, jak nás zraňuje, když se tak ošklivě chová. A vydržte! Pamatujte, že objetí má trvat tak dlouho, dokud nám spolu není dobře!

Je to asi hodně těžké. Sama si nedokážu představit, že by mě někdo držel proti mé vůli, ale paní doktorka mě ujistila, že za těch deset let, co tuto terapii praktikuje, ještě nikoho mrtvice neranila.

A ještě jednu radu mladým maminkám: Noste své dítě co nejvíce na sobě (třeba v šátku, jako tomu je u přírodních národů), a to tak dlouho, dokud dítě unesete – nejlépe do 2,5 let. Ušetříte sobě i jemu spoustu nervů.

Přeji vám hodně uzdravených vztahů a krásné jarní dny!

Magda Hauserová

Digitalizácia je veľkou šancou

Upravený rozhovor je prečištný ze slovenského časopisu Zrno.

Od malička ho zaujímali médiá. Keď sa naskytlá šanca zriadiť prvé kresťanské rádio v Česku, využil ju a stal sa riaditeľom Radia Proglas, ktoré vysielajú už desať rokov. Keď sa koncom minulého roku na mediálnom trhu objavila digitalizácia a s ňou nové možnosti, rozhodol sa, že spolu s riaditeľom štúdia Telepace Ostrava požiadajú o získanie licencie na prvú kresťanskú televíziu v Česku. Martin Holík.

Kedy ste sa prvý raz začali zaujímať o médiá?

Už v ranom detstve som poznal prvé plošné spoje a rádiá. Podľa otcovho vzoru som nadobudol lásku k elektrotechnike. Doma sme mali jeden z prvých televízorov ešte pred mojím narodením. Neskôr na základnej škole som spolu s mojím dvojčatom vysielal v školskom rozhlase.

Tak preto ste sa rozhodli pre rádio?

Vždy mi bola blízka celá problematika okolo telekomunikačných technológií, preto som aj vyštudoval za elektroinžiniera. Navyše som mal v mladosti šťastie na organizačnú prípravu. Roky som totiž chodil a dodnes patríam do spoločenstva detí a mládeže v stredisku Radosť v Orlických horách, kde nás duchovný otec František Fráňa učil: „Delej, čo nikdo nedelá!“ Vtedy sme sa o seba museli vedieť postarať vrátane utajenia toho, že ide o kresťanský tábor a že sú v ňom veriace deti. Takže vtedy sa mi veľmi dobre vycvičili organizačné schopnosti, ktoré využívam dodnes.

Kedy skrsla myšlienka zriadiť Radio Proglas?

Po rádiu sme túžili už za totality. Už vtedy sme vedeli, že takéto rádiá existujú. Niekedy sme tajne počúvali politické a náboženské relácie. Bezprostredne po Nežnej revolúcii pre mňa neexistovala otázka, či sa vôbec do toho máme púšťať, bola len otázka, ako.

Proglas vysielajú už desať rokov. Aké sú vaše pocity?

Mám pocit, že Pán Boh splnil vrchovitou mierou všetko to, v čo sme dúfali, že sa podarí ľud-

ským pričinením a s Božím požehnaním. Mohlo by ma trápiť, že nás nepočúva toľko ľudí, koľko sme dúfali. Keď zoberieme do úvahy, že v našej krajine chodí každú nedeľu do kostola pol milióna veriacich, tak by nás malo počúvať cez sto tisíc poslucháčov. Ale fakt je ten, že nie je dostatok kvalitných frekvencií. Ak teda zoberieme do úvahy dnešných desať percent oficiálneho pokrytia Českej republiky a 40 percent neoficiálneho, naša počúvanosť je celkom dobrá.

Ste nekomerčná stanica, kde beriete peniaze na vysielanie?

Neberieme ich. Ľudia nám ich posielajú výmenou za nevysielanie reklamy. Možno sa to zdá neobvyklé, ale v takmer každej krajine na svete sa používa tento tretí spôsob financovania. Samozrejme je potrebné, aby sa vysielanie páčilo, trafile sa do vkusu a zaujalo natoľko, aby poslucháči dobrovoľne a slobodne prispievali. Ročne sú to desaťtisíce darov od jednotlivcov či rodín. Do vysielania sa tu a tam povie: Vysielame bez reklám a vysielame z vašich príspevkov. Ak chcete, pošlite nám peniaze na také a také konto, ak chcete, staňte sa členmi priateľov Rádia Proglas, pretože potom si ten dar môžete odpočítať aj zo základu pre výpočet dane a budete vedieť, že to nie je naše rádio pre vás, ale že je to naše-vaše rádio. A ak ho chcete mať, nie je to milodar, ale poplatok za službu, ktorú si takto vzájomne sprostredkovávame.

Koľko sa našlo takých ľudí?

Ľudí je okolo štyridsať tisíc. Prispievajú zhruba jednu korunu denne a ono to skutočne funguje.

Prečo sú potrebné kresťanské médiá? Nemali by sa skôr kresťania angažovať v tých verejnoprávnych?

Koncilové dokumenty hovoria o tom, že schopní kresťania majú vstupovať do verejnoprávnych médií, do komerčných médií a taktiež, aby zakladali svoje vlastné. Podobne je to so školami a nemocnicami. Choďte a voďte svoje deti do štátnych a súkromných škôl, aby tam posväcovali a premieňali svoje prostredie, ale takisto si stavajte svoje školy, kde ich budete učiť tak, ako vy chcete. Táto povinnosť sa týka aj médií.

Preto ste sa rozhodli podporiť vznik kresťanskej televízie v Česku?

Dôvod je ten, pre ktorý som vstúpil do práce na poli rozhlasu, pretože šíriť evanjelium zo striech sa dá riešiť buď nohami, tak ako sv. Cyril asv. Metod prišli s prekladom evanjelia a s misálom. Myslím, že keby k nám zavítali pred dvadsiatimi rokmi, prišli by s krátkovlnnou vysielacťou a dnes by asi prišli s digitálnym rozhlasom a digitálnou televíziou. A stále by to bol u nich prostriedok a nie cieľ.

Prečo ale riaditeľ rádia spolupracuje so štúdiom Telepace na spustení digitálneho vysielania televízie?

Dôvod je prostý. Pri práci okolo Proglasu sme si museli osvojiť mnoho znalostí so štátnym aparátom, s licenčným riadením a s rôznymi jednaniami s úradmi a radou. Všetky tieto skúsenosti sú takmer totožné aj pre žiadateľa, akým je Telepace.

Nie je to príliš veľké finančné sústo?

Existujú dva pohľady. Jeden sa pýta, či na to máme. Tak to spočítame a vyjde nám, že na to nemáme. A druhý pohľad je, že kto na tom mieste, ktoré nám Pán Boh pripravil a schoval pre naše použitie, vysielal a čo sa tam teraz vysielal. Aké hlúposti či ušľachtilosti? Jedna vec je, aby sme nechýbali tam, kde je na nás nejakých 24 možností... Môžeme sa tiež opýtať: „Ako to, že na to všetci ostatní majú a my nie? Nie sme dostatočne aktívnu zložkou spoločnosti? Tak za čo stojíme?“

Už som to spomínal, keď sme začínali s Radiom Proglas, nepýtali sme sa či áno, ale ako. Dnes, po desiatich rokoch, by som sa rád vrátil práve k tejto otázke ohľadom televízie. Hoci je to veľké sústo.

Spolu s riaditeľom štúdia Telepace Leošom Ryškou ste požiadali o licenciu na multiplex B, pre kresťanskú televíziu s názvom Noe. Dá sa v krátkosti vysvetliť, o čo ide?

Multiplex je sada technických údajov, ktoré popisujú kmitočet, výkon a miesto, odkiaľ sa šíri signál. Ten, kto obdrží súhlas so šírením signálu v takejto sieti, musí ísť za tým, kto má povolenie takejto siete prevádzkovať. V Českej republike sú to tri subjekty. S nimi sa musíte dohodnúť a do 360 dní musí začať vysielanie tak, ako to bolo

vymedzené v licenčnom rozhodnutí. Takže, ak náš projekt prejde, bude to ozajstná celodenná televízia, ako jedna z dvanástich, ktorá v tom digitálnom toku bude od roku 2006. O dva roky neskôr bude takto vysielat' ďalších najmenej dvanásť televízií.

Čo to bude znamenať pre Rádio Proglas, keď nastúpi kresťanská televízia? Utiahnú českí veriaci dve elektronické médiá?

Máme skúsenosti z iných krajín, že keď prišla na trh televízia, rádio išlo do útlmu. A to nie je dobre. Poznáme takisto príklady z krajín, keď spolu nemali nič spoločného, a to takisto nie je dobre. Iste, televízia je omnoho nákladnejšia. Ale treba zobrať do úvahy, že množstvo programov sa preberie hotových a že sa nebude vyrábať dvanásť hodín programu, ktorý by sa potom raz zopakoval, ale, že sa vyrobí štyri hodiny programu, ktorý sa bude opakovať trikrát. To už budeme vysielat' celkovo šesťnásť hodín denne. A za nejakú dobu, keď sa to naučíme, budeme takto násobiť šesť hodín programu denne, čo už spolu bude 24 hodín nášho vysielania. Náklady na výrobu budú samozrejme menšie, pokiaľ sa vyrába menej programov. Dnes je mnoho ľudí, ktorí s profesiami prerastajú aj do audio aj do videoféry. Často sú to ľudia na čiastočný úväzok a mohli by krásne svoju ďalšiu časť úväzku naplniť pre televíziu, keď pracujú v rozhlas.

Cieľová skupina TV Noe sa asi nebude líšiť od tej v rádiu Proglas?

Naše rádio je pre informovanú, kultúrnu, kresťanskú založenú rodinu s dôrazom na kresťanské poňatie hodnôt. Rovnako je to v televíziu. Keď sa povie rodina, tak sa neurčuje vek. Rodina znamená, že niečo tam bude pre mládež, niečo pre rodičov a niečo pre prarodičov. Rovnako je to v Proglase. Sú tam relácie, ktoré starý človek počúva iba preto, že drží palce svojmu vnúčaťu, ale iný dôvod nemá. A naopak, sú tam programy pre seniorov, o ktorých celkom isto vieme, že ich nepočúvajú deti ani mladí. Ale to nevadí, pretože nikto nežiada, aby mali zapnutý rádioprijímač celý deň. Naopak skôr si zaškrtnú to, čo chce počuť, pretože máme plno špecializovaných relácií, či už sa jedná o hudobné skupiny, pesničkárov, slovesné programy,

napríklad čítanie na pokračovanie apod. Môže si vybrať podobne, ako si vyberá pri verejnoprávnom rozhlas. Rozdiel predsa existuje: Televízia je viac evanjelizačným nástrojom, rádio trochu viac pastoračným.

Získa Telepace s.r.o. licenciu na digitálne vysielanie TV Noe, alebo je to vopred prehratý boj?

Nádej na získanie licencie je dvadsaťpäť percent. To je pomerne málo. Po skúsenostiach desiatok a desiatok žiadostí na Radu ohľadom Radia Proglas som skôr pesimista.

Čo s tým?

Nie je žiadnym problémom pomaličky budovať našu ideu ďalej, premýšľať, plánovať a rozhodovať siete a o dva roky neskôr sa do toho multiplexu prihlásiť opäť. Riešenie, žeby sa začali vyrábať programy a vysielali zo satelitu, sa mi dnes javí ako nereálne. To by sme vlastne mohli už zajtra, ak o to požiadame. Ale ľudia sú u nás veľmi tradiční a nie sú ochotní montovať parabolické antény na okná svojich príbytkov. Takže digitalizácia je pre vysielanie kresťanskej televízie veľkou šancou.

Ak by Tv NOE získala licenciu, bude môcť v budúcnosti vysielat' aj pre Slovensko, alebo si musíme zriadiť vlastnú kresťanskú televíziu?

Zemská digitálna televízia je určená ako národná televízia. Kopíruje hranice tej ktorej krajiny. V tomto zmysle nie je možná spolupráca. Súbor technických parametrov je vytvorený tak, že pokrýva dobre iba územie Českej republiky. Takže pokiaľ by sa na Slovensku podarilo partnerskému žiadateľovi požiadať o to isté, potom nie je žiaden problém vymieňať si filmy a programy amať aj napríklad spoločné vysielanie. Pokiaľ tomu tak nebude, je možné šíriť signál pomocou družice. Pomocou DVB-S je možné pokryť plochu celej Európy. A potom by sa mohlo rozmýšľať o spoločnej realizácii programov. Fakt, že by dnešní mladí zabúdali po slovensky, neuznávam. Naše reči sú tak príbuzné, žeby bolo hriechom, aby sme si dabovali naše jazyky. To je úsmevné a smutné zároveň. Myslím, že skôr alebo neskôr dôjde k nášmu vzájomnému veľkému zjednocovaniu aj na poli televízie.

Matúš Lukáč

88,7 Tábor - 89,5 Písek - 90,6 Svatý Hostýn - 92,3 České Budějovice

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R)	13:00	Zprávy BBC
	út - Křesťan a svět (R)	13:05	Vzkazy
	st - Oktáva (R)	13:20	Písničky časné odpolední
	čt - Duchovní vzdělávací pořad (R)	13:50	Dnešek v kalendáři
	pá - Všimli jsme si (R)	14:00	Pozvánky
00:30	út - Noční bdění s folkem	14:30	Třikrát z Proglasu
	st - Noční bdění s jazzem a blues	15:00	Zprávy BBC
	čt - Noční bdění s etnickou hudbou		(1. pátek v měsíci a v postu - Křížová cesta)
01:00	Komorní hudba	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
02:00	po - Vítejte, senioři (výběr)		po - Komentář týdne (R)
	út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)	15:25	Informace o pořadech
	st - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)	15:40	Listárna (út, čt)
	čt - Radio Vatikán slovensky (R)	16:00	po - Do života
	pá - Duchovní vzdělávací pořad (R)		út - Barvínek
02:30	Písňe		st - Rozhlasové městečko
03:00	po - Slyšte lidé! (R)		čt - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)
	út - Jak se vám líbí (R)		pá - Všimli jsme si
	st - Do života (R)	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R)
	čt - Folklorní okénko (R)		út - Slyšte, lidé! (R)
	pá - Jak se vám líbí (R)		st - Folklorní okénko
04:00	Písničky před svítáním		čt - Hrajte, kapely!
04:45	Jítro s dechovkou		pá - Oktáva
05:00	Informace o pořadech	17:30	pá - A capella/Jazzový podvečer
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín	17:55	Myšlenka na den (R)
05:27	Myšlenka na den	18:00	po, st - Modlitba růžence
05:30	Vážná hudba		út, čt, pá - Mše svatá
05:42	Evangelium	18:35	Hudební zastavení
06:00	Zprávy BBC	18:45	Večerní ziváček
06:10	Ranní chvály	19:00	Zprávy (BBC, Proglas)
06:45	Ranní ziváček (po Proglasu - pís. zadání)	19:15	Jak se vám líbí
07:00	Zprávy BBC	20:00	Světlem bible
07:20	Putování po krajích	20:25	Duchovní hudba
07:45	Třikrát z Proglasu	20:45	Radio Vatikán
08:00	Zprávy BBC	21:05	Večerní chvály
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)	21:15	Křesťanské písně
09:06	Vážná hudba	21:30	Čtení na pokračování (R)
09:15	Vysílá TWR	22:00	po - Církev ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla
09:30	Dopoledne s Proglasem		út - Osobnost kraje
	po - Živý kraj (R)		st - Živý kraj
	út - Kafemlýnek		čt - Příběh z kraje
	st - Magdazín		pá - Pravoslavní
	čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví)	22:30	út, pá - Živý růženec
	pá - Knihovnička Proglasu (R)		st - Noční cukrárna
			čt - Křesťan a svět (R)
10:25	Informace o pořadech		po - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)
10:30	Vonička (út, čt dechovka)	22:40	po - Noční linka
11:00	Zprávy BBC	23:00	út, pá - Duchovní hudba
11:05	Čtení na pokračování		st - Noční cukrárna
11:30	Písničky před polednem		čt - Písničky k usnání
11:57	Myšlenka na den (R)		
12:00	Polední modlitba	23:50	Duchovní slovo
12:05	Hudební siesta	23:58	Půlnoční modlitba

100,6 Velké Meziříčí - 104,0 Žďár nad Sázavou - 107,5 Brno - 107,5 Nové Hradce

sobota

00:05	Jazz/blues
01:00	Magdazín (R)
02:00	Komorní hudba
03:00	Z archivu slovesných pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Informace o pořadech
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sobotní ráno
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:30	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvínek (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy BBC
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro děti a mládež
14:30	Tržiště - telefonická inzerce
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy BBC
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Hudební listování
17:00	Osobnost kraje (R)
17:30	Písničky pro příjemný podvečer
17:55	Myšlenka na den (R)
18:06	Komentář týdne
18:05	Za lidovou písničkou
18:45	Večerní zíváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Do života (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písničky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Příběh z kraje (R)
01:30	Zrcadlo týdne (R) + Komentář týdne (R)
02:00	Komorní hudba
02:30	Písně do tmy
03:00	Z archivu hudebních pořadů
04:00	Písničky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písničky pro sváteční ráno
06:00	Informace o pořadech
06:05	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:45	Vysílá TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:06	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písničky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglaso - písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy BBC
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písničky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso - písemné zadání (R)
18:45	Večerní zíváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písničky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Programové schéma je platné od 1. května 2005.

Aktuální program je uveřejňován každý týden v Katolickém týdeníku.

Přehled pořadů – objednávky na e-mail: redakce@proglas.cz

(R) – opakování (repríza) pořadu.

Světle označené části = vysílání BBC z vysílače Tábor
88,7 MHz

Kolem je spousta andělů

Na sklonku loňského roku nabídl *Barvínek*, magazín pro kluky a holky, povídání o andělech.

S P. Jiřím Kaňou z Blanska jsme přemýšleli o andělských průvodcích, které nám Bůh posílá do cesty – a nejen o těch neviditelných. Vždyť andělé na sebe mohou brát někdy i lidskou podobu – doklady o tom můžeme najít v Bibli, a třeba i v našich zážitcích.

Poprosili jsme posluchače, zda by nezapátrali ve svých vzpomínkách a o své „andělské“ zkušenosti se s námi nepodělili. Zajímalo nás, kdy si hmatatelně uvědomili, že jsou zvláštně ochraňováni, a nebo kdo v jejich životě sehrál onu roli anděla ochránce.

Tereza z Bystřičky se svěřila: „*Mám jednoho andílka, který se mnou chodí do druhé třídy a jmenuje se Kateřina Šulová. Je milá a pomůže ti, když potřebuješ nebo když jsi něco zapomněl.*“

Její sestra Lenka zase vyprávěla tuto příhodu: *U mne byla takovým andělem Lucka (kamarádka ze školy). Jednou jsme byly na víkendovce na procházce, najednou jsem upadla. Všichni nás předbíhali. Lucka poslala mou sestru Terezku za vedoucí víkendovky Jitkou a zatím mi pomohla vstát. Na chatě mi dali čaj. Potom jsem už byla v pořádku.*“

Už svatý Augustin říkal, že anděl je název úkolu. Andělé jsou Boží služebníci a poslové. Právě v oné služebné úloze se starají také o nás, pozemšťany. Andělské označení může dostat i člověk, který nás ochrání nebo nám pomůže – a možná občas i nevědomě. Uvědomovat si, že za anděla může „zaskočit“ každý člověk, a občas vlastně i já, je hřejivé. Ostatně, ne nadarmo se říká, že každý člověk je anděl s jedním křídlem, létat můžeme, jen když se objímáme.

Tomáš ze Střílek připojil jinou vzpomínku: „*Před třemi roky jsem byl na návštěvě v Koryčanech. Chtěl jsem jít s babičkou k tetě, která bydlí přes silnici na druhé straně. Nepočkal jsem, až*

půjde babička a chtěl jsem přeběhnout sám. Podíval jsem se vpravo a vyběhl na silnici. Na levou stranu jsem se nepodíval, zrovna jelo auto a srazilo mě na zem. Velice jsem se lekl a dal jsem se do pláče. Měl jsem roztrhané kalhoty, byl jsem podřený a bolelo mě břicho a hlava. Zavezli mě do nemocnice do Kyjova, kde mě vyšetřili a několik dní si mě tam nechali na pozorování. Nic vážného, žádné vnitřní zranění, nic. Když jsem se vrátil domů, maminka řekla: „Tomášku, byl u tebe anděl strážný, který tě ochránil.

Zaplat' Pán Bůh.“

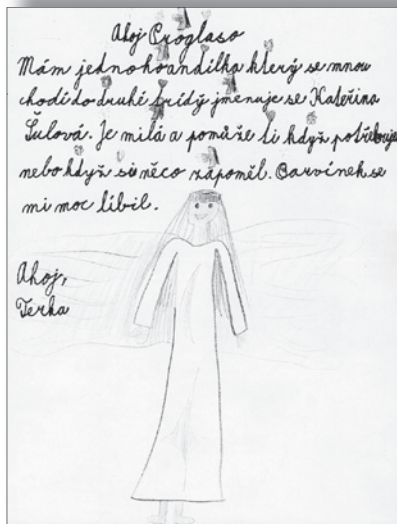
A ještě spousta jiných pěkných andělských svědectví dorazila do redakce. Všechny dopisy měly jednoho společného jmenovatele – byly důkazem o ochotě pisatelů vnímat, že na život nejsme sami – a to je velké štěstí.

Co říkáte, nestalo se vám v posledních dnech také něco nečekaného, andělského? Nemusí jít jen o onu již tolikrát zmiňovanou ochranu. V *Barvíнку*, o kterém už byla řeč, zazněl příběh o andělu Františkovi, neznámém hochovi, který vtisknul malému klukovi do rukou peníze na koupi zmrzliny. To bylo radosti! A vědomí, že „kolem je spousta andělů“, vzrostlo na maximum.

Na světě nejsme sami. Nikdy nevíme, kdy budeme právě my stát v situaci, v níž bude třeba osvědčit schopnost „stát se andělem“. Ale hlavně, vždycky bude platit ono: „*Hle, posílám před tebou posla, aby tě opatroval na cestě a aby tě uvedl na místo, které jsem připravil.*“ (Ex 23,20)

Lucie Endlicherová

P. S.: *Barvínek* vysíláme v úterý po 16. hodině s reprízou v sobotu v 9:30.

Hlas do jižních Čech

Od svátku sv. Anežky České roku 2001 jsme se radovali, že jižní Čechy mohou poslouchat náš program. Nejprve pomocí 500W vysílače umístěného v novohradském klášteře bratrů servitů, řádu služebníků Panny Marie.

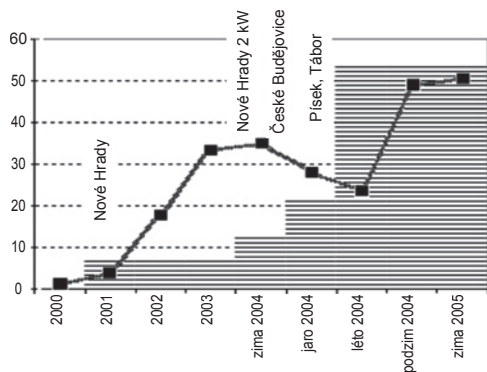
Rok 2004 pak přinesl do jihočeské krajiny přímo vlnobití Radia Proglas. V únoru se podařilo zvýšit na čtyřnásobek výkon novohradského vysílače, v dubnu jsme zahájili vysílání v Českých Budějovicích, v červenci v Táboře a v srpnu v Písku.

Trochu jsem se bál, jestli to není příliš odvážný vpád do vašeho regionu, Jihočeši. Zkuste prosím se mnou posoudit, jestli i v tomto případě můžeme společně uvěřit Ježíšovu velikonočnímu zvolání: *Nebojte se!*

Podkladem k přemýšlení nám může být graf, který jsem získal jednak z nákladů jednotlivých vysílačů (nájem, energie, poplatky a nákup technologie, rozpočítané do 5 let) a jednak z přehledu o darech, které do rádia přišly z vaší krásné krajiny rybníků a řek. Všechny údaje jsou v tisícikorunách měsíčně.

Zatímco náklady jsou pro každý vysílač nehybnou stojatou vodou (znázorněnou vodorovným šrafováním) pak výše darů (znázorněná klikatou čarou) představuje proměnlivý tok vaší přízně. Dokud je

Výstavba nových vysílačů kmitočtové sítě v jižních Čechách:

pod hladinou, je provoz jihočeských vysílačů dotován našimi dárci z ostatních regionů Čech, Moravy a Slezska. Jakmile se vynoří nad hladinu, přispíváte svými dary již nejen na technickou možnost příjmu signálu Radia Proglas, ale také na ostatní náklady související s vysíláním. Jsou to například poplatky autorským ochranným organizacím, zabezpečení provozu studií, platy redaktorů a ostatních pracovníků, bez nichž by rádio nemohlo existovat. Tyto náklady tvoří asi trojnásobek těch na vysílače.

Jsmo moc rádi, že jsme získali licenci pro vysílání v jižních Čechách. Ekonomovo srdce plesá při pohledu na převážně stoupající křivku darů a těší se na její vynoření ze stojaté vody.

A závěrem – proč vlastně utrácíme za nové vysílače a nabízíme dalším a dalším posluchačům spolupráci na projektu Radia Proglas? No přece aby bylo více slyšet velikonoční hlas.

Martin Šmídek

Proglas má hudební časopis

Že jste žádný takový na stáncích neviděli? Nebojte se, nic důležitého vám neuniklo. Náš časopis si totiž můžete přečíst pouze na internetu. O to je aktuálnější a díky tomu i propojenější s vysíláním.

Informace o hudbě uveřejňuji na internetu už několik let. Nicméně s přechodem na novou formu stránek došlo k zásadní změně. Neproměnil se pouze vzhled naší internetové prezentace. Usnadnil se způsob přispívání a editace článků a především mohu na stránky přispívat i z domova. Tím pádem se s vámi mohu podělit o svůj zážitek třeba bezprostředně poté, co si poslechnu zajímavé cédéčko nebo se vrátím domů z koncertu.

A došlo i k další důležité změně. Pokud se nechcete k hudebním informacím pokaždé proklíkávat přes hlavní stránku **www.proglas.cz** (i když i ji doporučuji k návštěvě), zadejte jednoduchou adresu **hudba.proglas.cz** a dostanete se okamžitě na stránku hudebních aktualit. Od Nového roku se zpravidla úspěšně snažím, aby se na ní něco nového objevilo každý den. Tím „něčím novým“ jsou například informace o připravovaných CD nebo o novinkách v našem archivu; přehled festivalů; statistika vašich reakcí na naše pořady; výzva kapelám, aby nám posílaly informace o svých koncertech; krátké medailonky interpretů, které znáte z Proglasu; informace o našich pořadech atd.

To stále není všechno. Na další webové stránce **recenze.proglas.cz** najdete mé články o albech, ze kterých na Proglasu často hrajeme. Stále přibývá průměrně jedna recenze týdně. Nově však přibyl archiv starších článků, které jsou v něm řazeny podle abecedy.

Ani tím však nekončím. Pokud si přece jen kliknete

i na úvodní stránku **www.proglas.cz**, najdete na ní vedle fotografie právě vysílajícího moderátora také název a interpreta písně, kterou právě vysíláme.

Tak ať se vám na našich (nejen hudebních) stránkách líbí.

Milan Tesař (tesar@proglas.cz)

Putování za lidovou písničkou

A je to tady. Jaro a s ním další sezóna folklorních festivalů a akcí. Já byla loni hned na několika a odvezla si z nich mnoho radosti, povzbuzení a také inspirace do další práce. Žijeme

v době, kdy si můžeme hudbu i tanec vychutnat díky mnoha technickým vymoženostem. Ale ani nejdokonalější záznam nezprostředkuje to, co můžete zažít vlastní přítomností, v přírodě se zpívajícími ptáčky nebo v naplněném sále. Už několik let se snažím získat pro hudební archiv Proglasu nejružnější lidové písně. Nejde všechno natočit a zakonzervovat. Za některými písněmi se budu vždycky vypravovat „do terénu“. A navíc rozhlas neumí přenést krásu krojů a tance. A znám ještě jeden důvod, proč nesedět doma, ale jít či jet na festival: je to podpora, potlesk a účast pro ty, kteří pro nás lidové písně a tance uchovávají a oprašují. Velmi si vážím všech, kteří často bez nároku na odměnu pracují s dětmi a mládeží v souborech v celé naší zemi. Jestli jsem vás přesvědčila o tom, že je dobré putovat za lidovou písničkou, přináším i několik informací:

- Folklorní sdružení ČR vydává každoročně publikaci **Folklorní akce v České republice**.
- Zajímavosti, aktuality a kontakty najdete také na stránkách **www.fos.cz**.
- Kalendář větších i menších akcí objevíte na **www.folklorweb.cz**.

– V tomto čísle Zpravodaje přinášíme program Mezinárodního folklorního festivalu **Strážnice 2005**, jehož brány se ote-

vrou už po šedesáté.

- Informace nabízíme posluchačům ve **Voničkách**, které vysíláme v pondělí až sobotu od půl jedenácté dopoledne.
- Festivalům se budeme věnovat ve **Folklorním okénku** vždy jednou měsíčně (poslední středu

.....
**Tak ať se vám na našich
stránkách líbí.**
.....

měsíce pozveme na aktuální akce následujícího měsíce).

Aktuality najdete také na **www.proglas.cz**.

Přeji vám, abyste letošní sezonu folklorních festivalů prožili pěkně a radostně. Pokud se vám bude na nějakém místě moc líbit, napište mi o tom. Na vaše postřehy, dojmy a zážitky, a hlavně na viděnou a slyšenou se těší

Helena Bízová

Z moderátorských sešitů

Moderátoři Proglasu mají blízko mixážního pultu tlustý sešit, do kterého do kolonky s datem a typem služby vepisují své jméno a také to, co se během jejich vysílání dělo – závady, zaznamenáníhodné úspěchy a úsměvné historky. Někdo do moderátorského sešitu kreslí a někdo děsně škrábe. Proslýchá se, že už to se sešitem není jako dřív – naši spíkáři se v něm už tolik nesdílejí se zážitky (v průběhu let jim holt přibýlo dost dalšího papírování) a vtípů a vtípků v něm je pomálu. Není to tak zlé. Prolistovala jsem zápisy za několik uplynulých měsíců a zjistila jsem, že:

Nejčastěji se objevují výkřiky a suchá konstatování:

Je tu téměř nedýchatelno! Plete se mi jazyk. Alles Gute!

Moderátorky a moderátoři se rádi svěří, jak jsou na tom se zdravotním stavem:

Rýma odchází, kašel přichází. Konečně jsem taky nemocná – až mi to bylo blbý, uprostřed churavých moderátorů kypět zdravím! Během přehledu pořadů jsem si musela udělat malou kýchací pauzu.

Občas je v zápisu ukryto napětí:
To jsem zvědavá, co zase dneska provedu. (...) Tak dnes oukej.

Hlasatelé dokáží být i velmi praktičtí:

Kdopak odnáší z odbavení nůžky?

Nejsou to jen hlasoví profesionálové, jsou také vnímaví k aktuálnímu dění:

ČR: Kanada – 3:4. Smutné, ale zápas byl super. Naši jeli na doraz!

Někdo veršuje (Dušan, ještě ho to nepřešlo):
Posluchači ze mne šli / přepínají svoje síly / Kdo nechce spát / dřív než skončím / nakupuje sirky očím / Ti kteří to nevzdali / ráno aby vstávali / K spánku čtyři hodiny / již hovořím koniny.

V moderátorském sešitě se čas od času najdou i velké příběhy:

Náledí způsobilo kolaps MHD, dorazilo včas jen půl společenství – ta nesmělá půlka. 7 minut jsme počkali, pak tam naběhl Kája (náboženský redaktor Karel Gamba), osmělil tu nesmělou polovinu, pak dorazila druhá smělá půle a po písničce už tam byli všichni.

Zvláštní druh zápisů se týká přenosů bohoslužeb: *Mši celebroidal neznámý kněz – teda, podle hlasu ho znám... ale co já vim, kdo to je.*

Uznejte, že naše práce je dobrodružná:
Strašně jsem se vylekala – na schodech k odbavení spí nějaký křeček nebo morče nebo co... no zvláštní úkaz, takhle ve tři čtvrtě na pět ráno.

Byl to křeček, který se ztratil studentkám Biskupského gymnázia, v jehož prostorách rádio sídlí. Zprávu o nalezeném zvířátku jsme nechali vyhlásit školním rozhlasem a brzy si pro křečika přišly šťastné majitelky s krabicí. Ještě že ten rozhlas je.

Hlášky sepsala Renata Běhunková

Digitalizace

Je to pojem, který dává naději na celoplošné pokrytí nebo dokonce na vyšší počet programů, které připraví křesťané. V rozhlasové oblasti se bude ubírat jedním nebo dvěma směry:

1. Jako součást televizního digitálního šíření způsobem DVB-T. Znamená to, že z krabiček, zvaných *set-top-boxy*, které zanedlouho každý z nás bude muset mít, povede nejen kablík do televizoru, ale také kablík do reproduktorků. Pak z nich buď bude „hrát“ zvuk k televiznímu programu, anebo – i bez zapnutého televizoru – některý z rozhlasových programů. Takové *set-top-boxy* (doslova „posad“ – nahoru-krabička) jsou zatím spíš k připojení do zásuvky 230V, nejsou přenosné. Už se ovšem objevují i přijímače v USB klíčenke, kterou mnozí znají v podobě přenosné (flash) paměti k počítači. Souhlas k takovému šíření už má Česká televize a Český rozhlas.

2. Jako samostatné technické řešení pro rozhlasové vysílání, které se označuje se DAB-T. Písmeno A v názvu značí *audio* a představuje systém, který je co do obsluhy a vzhledu totožný se současným VKV příjmem. Umožňuje příjem na přenosné T-DAB miniaturní přijímače, na přijímače postavené u okna nebo na kredenci, na autorádia a také na hifi věže. Výhodou tohoto řešení bude opravdu vynikající zvuk a další rozšiřující možnosti.

Jako všechno na světě, i oba zmíněné systémy se rozvíjejí postupně. Je třeba, aby se „to vyzkoušelo“, aby vysílatelé začali vysílat, obchodníci prodávat přijímače a posluchači aby přijímače nakoupili a – poslouchali. Přínosem celého procesu je, že po dovršení digitalizace bude celoplošné vysílání levnější než současné FM vysílání a poskytne i více možností. My v Proglasu se těšíme na možnost pokrytí tam, kde to v současnosti už ani teoreticky není možné. Ať už zvítězí některý ze zmíněných způsobů nebo se objeví další dostupný funkční systém (např. DVB-H, rádio a televize do mobilu), Proglas bude u toho!

otec Martin

Tv NOE

• Mnozí z čtenářů vědí, že před naší stejně jako před každou další zemí stojí technický prostředek zvaný digitální zemské vysílání. Umožní úsporné a technicky dokonalejší šíření televize a rozhlasu.

Zatímco lidé v Proglasu pečlivě sledují, jak dobře využít tento vynález ve prospěch celoplošného pokrytí naší země vysíláním Proglasu, u televize dosud není „o čem mluvit“. Média hrubnou a jsou hlouběji ovlivňována reklamním trhem, veřejnoprávní televize částečně podléhá kritériu sledovanosti a komerční televize mají o církev zájem nejčastěji při nějakém „průsvihu“.

• Anketa, kterou jste mnozí podepisovali, říká: *Souhlasím s tím, aby v naší zemi vznikl samostatný program digitální zemské televize s vysíláním pro celou rodinu. Přeji si takový program, kde se pořady zabývají etickými a duchovními principy života, seznamují s křesťanským hodnotovým systémem, učí rozlišovat dobro a zlo a toto rozlišování pomáhají aplikovat do života, a kde jsou pořady, které přinášejí i odpočinek, vzdělání a dobrý humor.*

• Pro ty z vás, kteří se dále o věc zajímáte, píšeme: Licenčních řízení, pokud k nim dojde, se zúčastní asi 48 projektů od asi 36 žadatelů. Vyhovět lze dvanácti projektům. Projekt byl podán, příslušné společnosti založeny, základní kapitál složen. Předností i úskalí projektu jsme si vědomi. Tv NOE bude představena hned první den ráno, 17. května v 9:00. Pokud nevyjde tento pokus, další podobná možnost bude v závěru roku 2006. Pokud si myslíte, že je k něčemu program, který dělají křesťané, čtěte dál.

• Budiž řečeno, že nejde o bezhlavost. Křesťanské televize jsou v Evropě i ve světě stále častější. Důležitou otázkou je financování této televize. Naše představa je taková, že podstatná část by přicházela ve formě dobrovolných příspěvků, jak to známe z financování Proglasu. Další část, přibližně třetinu nákladů by hradily sponzorské vzklady, zbylou pětinu pak granty a vlastní činnost. Jedinou skutečně podstatnou otázkou je, zda jsou lidé, kteří se časem bez takové televize nebudou chtít obejít, kteří ji dopřejí sobě i svým dětem jako prvek své identity a jako prostředek, jak neokázale, ale zřejmě ukázat na Krista. Opakem by byla ghettizace. U Proglasu je tato otázka už dlouhá léta několika desítkami tisíc lidí rok co rok zodpověděna kladně. Svým zájmem, vytvářením společenství, přispíváním.

• Dovolujeme si v závěru uvést číslo nového konta Nadačního fondu Tv NOE, zřízeného

u ostravsko-opavského biskupství, které je: KB 35-3936570207/0100. Těšíme se na první členy Klubu přátel Tv NOE. Členská čísla 101-999 jsou vzácná. Zájemci mohou dostat totéž číslo, které mají v Klubu přátel Proglasu.

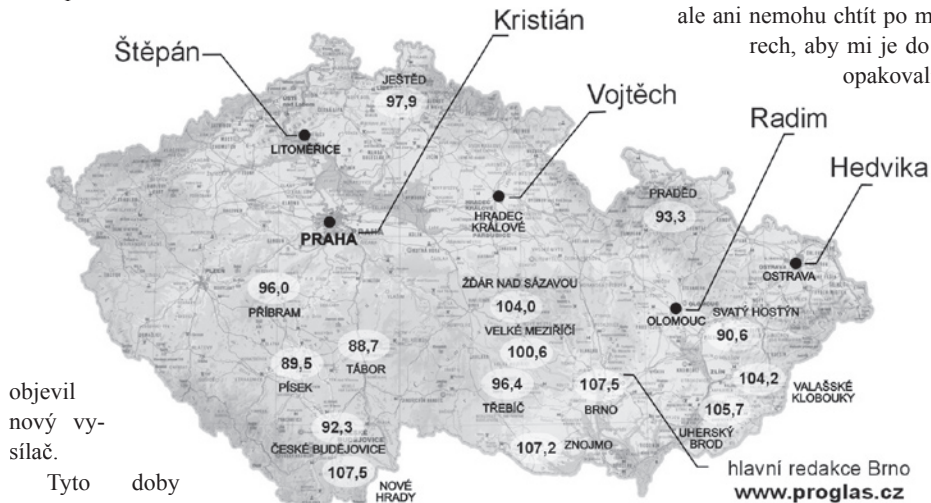
otec Martin

Ztráta paměti

Zatím to bylo takhle: Ozval se telefon, zvedám ho, posluchač říká, že se mu v Trhových Svinech zhoršil příjem, já zalovím v paměti, říkám, aha, to je sto sedm pět, tak to se nám tam na blízkém kmitočtu

Na tomto místě bych chtěl poděkovat všem posluchačům (nebo spíše budoucím posluchačům), kteří se jakkoliv přičinili o to, aby naše vysílače mohly být na těchto místech vybudovány. Jsme vděční za pomoc při výběru lokalit, jednání s místními úřady, pomoc při vlastní stavbě, finanční příspěvky i za monitorování provozu a hlášení poruch těchto malých vysílačů, protože jejich signál nemůžeme v Brně sledovat.

Tak, a teď se vrátím k té paměti. Protože si všechny kmitočty nejen nepamatuji, ale ani nemohu chtít po moderátorech, aby mi je do vysílání opakovali, proto-

objevil
nový vy-
sílač.

Tyto doby skončily. Je opravdu radostné, že za to nemůžu moje zapomnětlivost, ale skutečnost, že se počet našich vysílačů zvýšil natolik, že už nemám naprosto šanci si je zapamatovat. Vypadá to, že během dvanácti měsíců bude spuštěno osm nových vysílačů. Tři z nich už jsou v Táboře, Českých Budějovicích a Písku, teď přibude Velké Meziříčí, Blažkov u Žďáru nad Sázavou, Třebíč, Znojmo a Valašské Klobouky.

Čekali jsme na to, až roztaje letošní bohatá sněhová nádílka a až shromáždíme finanční prostředky. Velké Meziříčí už vysílá. Přichází na řadu Žďár, dále Třebíč, Znojmo a Valašské Klobouky. Věříme, že výstavba proběhne počátkem letních prázdnin.

Předem musím upozornit, že výkony všech pěti nových vysílačů dohromady nedají v součtu ani jeden kilowatt. Proto budou pokrývat jen území v okruhu několika kilometrů.

že pak už bychom neměli čas vysílat nic jiného, napíšu si je na toto místo, abych sem mohl kdykoliv nahlédnout, až budete volat. I vy sem můžete kouknout, když budete přemýšlet, jakou frekvenci na radiopřijímači naladit.

Vysílá od léta 2004:

Tábor – 88,7 MHz
České Budějovice – 92,3 MHz
Písek – 89,5 MHz

Vysílá od 19. března 2005:

Velké Meziříčí – 100,6 MHz

Spustíme na jaře 005:

Žďár nad Sázavou – Blažkov – 104,0 MHz

Spustíme v létě 2005:

Třebíč – 96,4 MHz
Znojmo – 107,2 MHz
Valašské Klobouky – 104,2 MHz

Lubor Přikryl

Z vašich dopisů

Právě v den výročí zahájení vysílání Proglasu jsme poslouchali *Mag-dazin*. Seděli jsme s manželkou u snídaň (jako důchodci vstáváme a snídáme později) a cítili jsme se být společně s vámi ve studiu. Opravdu hřejivě lidské společenství i přes jistě komplikované technické spojení. V naší domácnosti (díky Proglasu skutečném domově) jsou rozmístěny rádiové přijímače téměř všude. Tak jeden soník stojí na stole v kuchyni, kde snídáme, obědváme a večeríme a kde manželka peče vánoční cukroví. Další přijímač je v obývacím pokoji. V ložnici potom je na mém nočním stolku walkman s rádiem – na sluchátka. Je to lepší stroječek, lze tam nastavit 12 předvolených stanic. Abych nemusel vyhledávat, na všech volbách je Proglas 93,3. Ráno, když ležím, tak si zapínám pravidelně v sobotu v 7.30 a v neděli v 7.45 TWR. Toto rádio jsem měl také v měsíci říjnu v nemocnici, kde jsem byl na operaci srdce, stále u sebe (jedinou výjimkou byla doba, kdy jsem ležel na operačním stole). Tak mi Proglas zprostředkovával spojení s Pánem a ostatními. Mše, chvály, modlitby. Druhý den po operaci jsem se probudil brzo ráno (4.15 h), nasadil si sluchátka a zapnul rádio... a byl jsem doma. Repríza historie kostela P. Marie Pomocné ze Zlatých Hor ze dne 16. 9. 2004 mne přenesla na místo kostela, kam docházíme (správněji dojíždíme) každou neděli s manželkou na mši svatou za naším drahým páterem Lekavým (jsme nejen bratři v Kristu, ale také stejně opeřovaní – on má 5x bypass a já jenom 4x – tak má vyšší hodnotu v každém případě). Teď jsem slyšel jeho hlas a přes prostředí nemocničního pokoje jsem byl tak u nás doma. A to díky Radiu Proglas. V této souvislosti bych vás chtěl poprosit, zda byste mi nemohli zaslat nahrávku tohoto pořadu. Současně posílám na konto Proglasu 350 Kč, abych se zařadil alespoň do „žlutých“ podporovatelů (300 Kč jsem již poslal dříve). Teď sedím u počítače, kde mám možnost také poslouchat internetové vysílání Pro-

glasu – takže se dá říci, že někdy Proglas doslova zní celým našim domovem. Takže děkuji za vaše vysílání, za Boží slovo, které přinášíte do našich domovů, za pohodu a krásné chvíle.

Milan ze Zlatých Hor

P.S. V našem domově se právě již týden peče vánoční cukroví při poslechu Proglasu. Jinak jsme již sami dva s manželkou a na štědrovečerní stůl dáváme jeden talíř a přibor navíc. Letos tam bude pro Proglas. S Pánem Bohem a přejí požehnané dny adventu.

Ve vašem Zpravodaji jsem si přečetla, že rádi přivítáte jakékoliv ohlasy, a protože vím, že je mnohem pohodlnější se nechat bavit, taky kritizovat donekonečna třeba naši politickou scénu a nic nedělat, rozhodla jsem se vám napsat třeba můj názor na setkání s andělem

Velmi se mi líbil příspěvek Anděl František v *Barvinku*. Já nechci ale psát o andělu, s kterým jsem se potkala, ale o tom, že andělem se můžeme každý stát. Je to tak snadné a nic to nestojí. Je to úsměv, podaná ruka, vlídné slovo. Důležité je ale dávat to, i když není odezva, i tam, kde jsou příjemci negativně naladěni. Nenechat se odradit, manipulovat druhými do jejich negativních postojů, a právě tady se usmívat velmi široce. Zpočátku vás má okolí za blázna (že by blázen pro Boha?), ale pokud člověk vydrží, má trpělivost, tak se to usadí v podvědomí lidí, se kterými se setkáváte, a působí to tam jako reklama – podvědomě začnou dělat totéž. Já vidím, že jediná možnost pro ozdravení naší společnosti je začít každý u sebe a pomalu to posunovat a s vervou vlévat dobrotu a úsměvy do srdcí druhých. Právě proto jsem ráda za typ vašeho vysílání – je nenásilné, učí dobrotě srdce, tak, jak to dělal Pán Ježíš.

Marie

Szczęść Boże!
dalse skusim cesky...

Velmi Vazeni Redaktory Radio Proglas,
chtel jsem Vam napsat, ze díky internetovemu

vysílání mohu Vas poslouchat a i ve Varsavie. Je to dla mne velika radost poslouchat mluveného slova a ceske hudby. Cestinu jsem ucil na Cieszyńskiem ale není profesionalne.

Chtel jsem Vam napsat, ze Vase Radio je idealni! Mam i prani - jesli to mozne chtel jsem dostat od Vas nejaké znacky aneb nalepky ze znamkou Proglas (jako Ryba).

Promínte moju cestinu, z Panem Bohem

Pawel z Varšavy

Milí zaměstnanci Proglasu, děkuji vám touto cestou za vaši práci, které si velmi vážím, a vím, že je opravdu Bohu milá a smysluplná. Přejí celému vašemu kolektivu do dalších let mnoho Božího požehnání a milosti, pak už víc nepotřebujete – to stačí – a velkou důvěru v to, že pokud se necháme Bohem vést, tak se dějí zázraky – jeden je vaše fungující rádio, druhý možná bude televizní kanál. S láskou

Marie

Dům na skále

Z DOB, KDY KATOLICKÁ CÍRKEV BÝVALA NEPŘÍTELEM ČÍSLO JEDNA

Knihu „Dům na skále“ koncipoval Václav Vaško jako kroniku katolické církve v Československu po druhé světové válce. První díl plánované trilogie, který je čtenářům již k dispozici, mapuje období let 1945 – 1950, v dalších knihách najdeme pak pokračování až po rok 1970.

Starší generace věřících zřejmě tuto dobu dobře pamatuje, vždyť komunistická totalita sotva nechala někoho na pokoji. Snad každá křesťanská rodina dnes má někoho, kdo na vlastní kůži pocítil neomezenou „moc dělnické třídy“. Naproti tomu ale je zde i skupina těch mladších věřících, i oni dnes k církvi patří, ale nepamatují dobu jejich bojů. V (post)socialistickém školství se pochopitelně o tom nic neučili, a pokud nablížku není nějaký pamětník, nemají nikoho, kdo by jim zkušenost s komunismem předal. Stálo by za úvahu, kolik asi takových – mladých a „nepamětlivých“ – bychom dnes našli? Především pro ně je tu kniha „Dům na skále“.

– bychom dnes našli? Především pro ně je tu kniha „Dům na skále“.

Václav Vaško si je vědom, že sám není dostatečně kvalifikovaným historikem. Důležitá fakta pouze shromáždil, přesně citoval zásadní, dnes již přístupné dokumenty a případně je doplnil vysvětlující poznámkou nebo vlastním postřehem. I tak jsou vybrané skutečné události, které kniha věrně připomíná, natolik děsivé, že – domnívám se – i ti největší pamětníci oné doby budou znovu ofřeseni.

Kapitoly 6. a 9. pokládám za vrcholy celé knihy. Věrohodně je v nich zachycen nebetyčný rozdíl mezi politiky, „jejichž vidění světa nebylo schopné pozvednout se nad horizontálu“ a mezi církví, která si nevěděla rady s režimem, pro který slib neznamenal nic víc než „flaus vocis“ (slovní vánek) a pro který násilí bylo součástí ideologie. „Poněkud jsme už zapomněli, že soudci tehdy museli soudit“ s přihlédnutím k mínění lidu, který si nejen zákony dává, ale i zákony vykonává! A výsledek? Téměř 250 000 politických vězňů, z toho 240 osob popravených, osm tisíc zemřelých při vyšetřování, ve výkonu trestu nebo na následky věznění! Žádné statistiky už nám neřeknou, kolik z toho počtu bylo stíhaných pro náboženské přesvědčení. Je i jen teoreticky možné, že bychom tehdy v republice

měli tolik „velezrádců“, „sabotérů“, „záškodníků“? A co jsme udělali, aby se totalita už nikdy nemohla vrátit?!

Zachránit nás ode zlého může jedině milosrdný Bůh. Trochu pomůže snad i tato odvážná knížka.

Je dobře pojmenovávat

věci pravými jmény. Dá-li Pán, dočkáme se snad i dalších dílů této záslužné a potřebné kroniky.

Jan Vrkoč

Dům na skále, 1. díl „Církev zkoušená“ (1945 – 1950), váz., 256 stran, cena 249 Kč.

Karmelitánské nakladatelství 2004 – kontakt: zásilky@kna.cz, www.ikarmel.cz.

Václav Vaško

Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s.p. OZJM, ředitelství v Brně, č.j. P/2 – 1742/97 ze dne 16. 4. 1997

FM vysílače Proglasu:

Tábor	88,7 MHz
Písek	89,5 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
České Budějovice	92,3 MHz
Praděd	93,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Velké Meziříčí	100,6 MHz
Žďár nad Sázavou	104,0 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Brno	107,5 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Digitální vysílání:

ze satelitu (DVB-S) Eurobird 1 pro celou Evropu,
nekódováno, MPEG 2; 28,5° V-pol.; 12,607 GHz;
27,5 Ms/s; FEC: 3/4

zemské (DVB-T): pro Prahu v paketu CDG

Pozvání do Proglasu:

- na mši svatou z Proglasu

všichni, kteří k nám zavítají – každé úterý v 18:00
přímý přenos do vysílání

- na modlitbu růžence

různá společenství k živé modlitbě do vysílání
– každé pondělí a středu v 18:00

- na modlitbu rodin

rodiče s dětmi – každou neděli v 18:00

- na mši svatou dětí za děti

rodiny s dětmi – v poslední úterky v lichých
měsících: 31. 5. 2005, 27. 9. 2005.

KONTAKTY:

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel: 543 217 241

fax: 543 217 245

GSM brána: 603 170 692

e-mail: radio@proglas.cz

www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké náměstí 32,

502 00 Hradec Králové

tel., záznamník: 495 063 423

fax: 495 063 424

e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Blažejské nám. 4

771 00 Olomouc

tel, fax, záznamník: 585 220 668

e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2

702 00 Ostrava

tel, fax, záznamník: 596 115 047

e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha

tel, fax: 224 324 310,

tel.: 220 181 319

e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán

Diecézní dům kardinála Trochty

Komenského 4, 412 01 Litoměřice

tel.: 416 732 077

e-mail: stepan@proglas.cz

Zpravodaj Radia Proglas vydává Proglas s. r. o. jako bezplatný informační bulletin pro členy Klubu přátel Radia Proglas.

Toto číslo vyšlo 1. května 2005. Redakční rada: Renata Bělunková, Marie Blažková, Martin Holík, Kamila Kvapilová.

Foto: Martin Šmídek. Obrázky kreslila: Irena Kintrová. Technický redaktor: Helena Horáková.